

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 774/2017
05.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђе Поповића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 104/16 од 16.12.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 194/17 од 20.04.2017. године, у седници већа одржаној 05.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Срђе Поповића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 104/16 од 16.12.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 194/17 од 20.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 104/16 од 16.12.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 22.12.2015. године до 04.03.2016. године. Од окривљеног је на основу чл. 91, 92. и 367. КЗ одузета имовинска корист прибављена кривичним делом и то новац у износу од 7.000,00 динара. Такође, пресудом је окривљени обавезан да суду на име паушала плати износ од 15.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 194/17 од 20.04.2017. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 104/16 од 16.12.2016. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду, окривљеног АА, применом одредби члана 4, 42, 45, 54. и 63. Кривичног законика, због извршења продуженог кривичног дела примање мита из члана 367 став 1. КЗ у вези члана 61. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 22.12.2015. до 04.03.2016. године, док је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Пашића, одбијена као неоснована, а побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Вишег суда у Београду К 104/16 од 16.12.2016. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Срђа Поповић, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијану пресуду Вишег суда у Београду К 104/16 од 16.12.2016. године и пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 194/17 од 20.04.2014. године, и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, с тим да нареди да се поступак води пред потпуно измењеним већем. Међутим, из образложења и предлога поднетог захтева, очигледно произилази да је исти поднет и против другостепене пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 194/17 од 20.04.2017. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да је побијана првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер сматра да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разложима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Поред тога, бранилац у образложењу захтева интерпретира исказе испитаних сведока, дајући сопствену анализу и оценоу истих, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да из изведених доказа, очигледно произилази да окривљени није примао новац. С тим у вези, у захтеву се истиче да су побијане пресуде засноване искључиво на исказима двојице сведока полицајаца, ББ и ВВ, за које бранилац сматра да су били заинтересовани да окривљени буде осуђен.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оценоу доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић